

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztői iroda: Versecz, Iaktanya-utca 1064. szám — ide intézendő a lap azonnali részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerne felvételi és rendelési irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádios-féle házában) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: Perjéssy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetésmények és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számított. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt terben egy sor 10 kr. — A hirdetésekot körjük pénteken délig beküldeni.

IV. évfolyam.

Vasárnap 1895. évi június 16-án.

24. szám.

Felhívás.

Versecz, 1895. június 15.

Kétséghévonhatlan tény az, hogy a külföldi nyelvű népek barátsága, egymás iránt való szeretete és rokonszenve a legnagyobb mérvben attól függ, hogy egymást ismerni tanulják, eszméiket közvetlenül cserélhessék ki egymással, az az egymás nyelvét értsék.

Nap nap után ezer és ezer példáját látjuk annak, hogy nem magyarjaink polgártársaink közül azok, kik édes hazánk államnyelvét, a magyarnyelvet elsajátították, nemzeti tulajdonságainkat, irodalmunkat, történetünket, előhaladottságunkat ismerik — testvér gyanánt szeretnek bennünket, velünk együtt éreznek és gondolkodnak.

Valamely nép nyelvét alaposan elsajátítani, őket s jellemző nemzeti tulajdonságait alaposan megismerni csak azon esetben lehet, ha köztük élünk, ha minden mozzanatot megfigyelünk s velők mentől gyakrabban érintkezünk.

A nyelvet legkönnyebb elsajátítani a gyermekkorban, gyakorlat útján. Az iskola csak évek után tud e tekintetben annyit felmutatni, mint a mennyit a gyermek környezetétől pár hónap alatt tanul.

Igaz, hogy az így elsajátított nyelvismeret, nem alapos, de tízszeresen megvan könnyítve általa az iskola teendője.

«Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete» teljes erejéből mindent meg tesz arra nézve, hogy a város német, szerb és román anyanyelvű gyermekeit, mint cseregyermeket magyar városokban segítse elhelyezni, s hogy érettek cserébe magyar gyermekeket kapjunk, kiktől az itthon maradtakra is fog ragadni magyar szó, s a kik a mellett a német, szerb vagy román nyelvet elsajátíthatják.

Hány szülét hallunk naponkint sohajtani: «Nagyon, de nagyon szeretném gyermekem érdekében, hogy a magyar nyelvet elsajátítsa, (magyar városokban és épen azt mondják, azzal a különbséggel, hogy ott a »magyar« szó helyett a »németet« emlegetik), de anyagilag roszul állok, nem telik arra, hogy fiaimat, vagy leányomat magyar városba, küldjem.»

«Hiába, nem lehet! Rosz időket élünk, nincs módomban. Ha valami jó helyre, cserébe tudnám adni, boldog és nyugodt lennék! De kihez, hová forduljak? Nincsenek ismerőseim, az odautazás és cserekeresés is sok pénzbe kerül s még akkor sem biztos az ember: lesz-e eredmény?»

A magyar nyelvterjesztő egyesület épen e tekintetben segít a hozzá forduló szülék bajain.

Összekötetésbe teszi magát a magyar

városok kulturális egyleteivel, az iskolai és másféle hatóságokkal, lapunk a »Délvidék« útján, a vidéki magyar városok hirlapjaival.

Az egyesület hivatalos lapjában a jelentkezőkre külön állandó rovatot nyitottunk, a közvetítéseket teljesen díjtalanul eszközöljük.

Törekvéseinket, — dacára a sok hátráltató körülménynek — siker is koronázta. Közel 11 év alatt, mióta egyesületünk megalakult, s mióta a verseczi első magyar hirlapot, az egyesület hivatalos lapját életrehoztuk, több mint háromszáz cseregyermek elhelyezését közvetítettük.

A magyar kormány is segítségünkre sietett törekvéseink elérésében, a mennyiben a kereskedelmi miniszter ó Nagyméltósága az egyesületünk által közvetített cseregyermek és azok kísérői számára már évekkel ezelőtt az ország összes vasutain rendkívül leszállított árú vasúti menetjegyeket engedélyezett.

A minden nemes fáradozást kézséggel istápoló fővárosi napi sajtó, vidéki hirlapjaink, igyekezetünket hathatós párfogásukban részesítették.

Egyesületünk megalakulása óta Versecz t. h. j. f. város belületében is sok változás jött létre. A községi elemi nép és polgári

TÁRCZA.

Nyári álom. *)

Elbeszélés.
Írta: Herceg Ferenoz.

Három esztendővel ezelőtt országszerte fájdalmas megdöbbenést keltett a fiatal Olivér báró váratlan halála, mely a tóparti Gesztes fűrdőben következett be, szent Anna napjának hajnalán. A közkezdveltségnek örvendő fiatal úr halálát egy igen különös baleset okozta. Tragikum ott kezdődik, mikor az annabáli csödület alkalmával szállását udvariasan átengedte hajléktalan vidéki ösmerőseinek, ő maga pedig a fűrdőház egyik kádjában hált meg. Megjegyzendő, hogy a fiatal báró nem vett részt a bálon. Delután kivitorlázott Sellő nevű jaktjával a tóra, alkonyatkor pedig hirtelen szélcsend állott be, úgy hogy hajnalig a sík vizen kellett vesztegelnie. Mikor hajnalban végre partra vergődött és álomra hajtotta fejét, az említett fűrdőkádban, nagyon mély lehetett az álma, mert a vízvezeték csöve — valami érthetetlen véletlen folytán — megrepedt, a báró pedig csak a túlvilágon ébredt föl, mikor már megfullasztotta a kiömlő viz. Belefulladni a fűrdőkádba: nem szép halál. Különösen olyan embernek nem, a ki könnyű jaktján akárhányszor

szembeszállott a vihar tombolásával, a ki a mármárosi medvével épp oly bravúrral végzett, mint a fővárosi hírhedt párbajozókkal. Ha az embernek már az a végezte, hogy belefúlladjon a vízbe: szivesebben fullad bele a haborgó óceánba, mint a fűrdőkádba.

A fiatal úr gyászos halálának volt egy különös előzménye, melyet a fűrdőorvosnak tett vallomása nyomán beszéltek el.

Alkonyodott.

Az égboltozaton fodros felhölégiók vitorlázta, végtelen magasságban és hosszan elnyújtott, párhuzamos rajokban, mint a szálló vándormaradék. A tó tukre, mely az imént még millió sziporkázó aranykigyót ringatott, most egyszerre tompa malahitszínűvé lett. A gesztesi alacsony parti halmokat, melyeket koparra perzselt a nyár izzó lehelete, vérvörösre festette a lehunyo nap. Mélységes, szinte kísérteties csend volt. Egy fűszál nem mozdult a parton, a tavon egy szunyog nem zümmögött.

Szemban a parti dombokkal, messzi benn a tóban, faradtan lekonyuló vitorlakkal ott vesztegelt az Olivér jaktja, e Sellő.

Mire a barna éjszaka ráborult a vízre a hajó gazdája odaszólt a matrónának:

— Hajnalig nem lesz szelünk. Az éjt itt fogjuk tölteni a vizen. Éjfélíg alhatol aztán fölvaltaz a virrasztásban . . .

Tíz perc múlva a matróna már nyitott

szájjal horkolt a hajó orrán, Olivér pedig cigarettazva leheveredett a kormányrúd mellé és kibámult a holdvilágos éjszakába.

Gesztes felől parányi tűzsáv remegett a fekete vizen; hébe korbá halk zenehang hallatszott. Az Annabált ünnepelték.

A fiatal ember nem igen bánta, hogy a tavon kell töltenie az éjszakát: a lármás vigasgnál jobban vonzotta őt az alvó tó áhítatos csendje. Ha nagyúri palotában ringott is a bölcsője: a mellében poeta szíve dobogott. Költővé tette őt a tó, a melynek hullámzását oly szeretettel figyelte, mint a szerető kebel pihegését és a melynek egyre váltakozó szinompájától úgy megittasodott, mint a szerelmes szem pillantásától.

A parti dombok fölött már magasan járt a hold, mikor Olivér egyszerre figyelni kezdett az éjszakába.

Teljes szélcsend volt és a hajó mellett mégis meglocscsant a víz, széles hullámgyűrűket vetve . . .

Most meg a másik oldalon hallatszott csobogás és valami halk prúszkölés. Mintha egy óriás hal bukdácsolna játszódva a hajó körül, farkával korbácsolva a vizet.

A fiatal ember óvatosan a fedélzet párkányához kúszott; — a következő pillanatban tajtékos eső sziporkázott szemébe, a fődélzetre pedig egy nedves tárgy koppant röptében. Utána kapott: szokatlan nagyságu vízi lilium volt.

*) Hírnevés pátrink Herceg Ferenoz lapjának az »Uj idők« nek pünkösdi számából. (Szerk.)

leányiskolában egyletünk felhívására fokozatosan behozták és hozzák a magyar tan-nyelvet, egyletünk céljai ellen nem magyar anyanyelvű polgártársaink körében nem találunk ellenetést. Belátták azt, hogy magyar kulturális törekvéseink közepette senki jogát, senki érzelmét nem sértjük; — csak segítségükre kívánunk sietni.

Mennyi előnyvel járna az városunkra nézve, ha sikerülne pár száz magyar cseregyermeket kapnunk.

Mennyi előnyt adna az a magyar városok polgárainak is, ha gyermekeik olcsó szerrel sajátíthatnák el a német nyelvet.

Van azonban a dolognak ezenkívül még egy nagyon fontos jelentősége is. A mi német szerb és román ajku polgártársaink megismerik közelebről magyar anyanyelvű polgártársaikat és viszont.

A közös kapcsolatok, a gyermekek, közelebb hozzák egymáshoz a szüléket, bizonyos barátság és testvéries egyetértés keletkezik a felnőttek közt is. — És arra nekünk mindnyájunknak, a kik egy hazának gyermekei, testvérek vagyunk, saját érdekünkben igen nagy szükségünk is van. Hogy pedig a gyermekesere ezt a baráti viszonyt valóban fejleszti annak száz meg száz példáját láthatjuk. Öreg és törődött, avagy a férfikor delén álló német, szerb és román anyanyelvű polgártársainak mily lelkesedéssel, mily valódi örömmel emlegetik azokat a szép napokat, a melyeket mint gyermekek, vagy mint gyermekeiket kísérő szülék magyar városokban — Szegeden, Hód-Mező-Vásárhelyen, Aradon, Kecskeméten, Szentesen stb. — töltöttek el.

Mielőtt e sorokat befejeznénk, tisztelettel kérjük a minden nemes törekvést gyámlító fővárosi és vidéki sajtót, a városi hatóságokat, az iskolák igazgatóit és tanárait, hogy »Versecz és vidéke magyar

— Ki küldi ezt? kérdezte meglepetten.

Halk nevetés volt a válasz. A kacagás a vízből hangozott, a mely gyöngyöző buborékokat hányt.

A bárón különös izgalom vett erőt. Mi ez? Ki űzi vele játékát? Ember nem lehet, — a hajó félmérföldnyire van a parttól . . .

A szíve viharosan megdobbant, a mint a hajóhoz láncolt kis lélekvesztőre pillantott. Egy néma, és mozdulatlan fehér alakot látott a holdfényben. Bajos, graciós fantóm volt, a melyenről hóbotos költők szoktak álmodozni füledt nyári éjszakákon. Egy fiatal leány, a ki övig kiemekevede a vízből, a lélekvesztő parkányán könyökölt. A fátyolos ruhája csillogott a holdfényben, állát összekulcsolt két kezére támasztotta és homlokába csapott sűrű haja alól, félnék kíváncsisággal szemlélte Olivért.

— Ki vagy? kérdezte a fiatal ember az izgalomtól rekedt hangon.

A különös lény nem válaszolt, hanem me- nekülésre készen, nyakig leereszkedett a vízbe.

— Nem tudsz beszélni?

— Tudok! mondta a leány halkan.

— Hogy kerülsz ide? Szólj!

— Itt lakom a vízben . . . a nevem Gyöngyvér.

— Gyöngyvér! Ember vagy, vagy kísértet?

— Nem vagyok kísértet. Csobánc leánya vagyok, hét közül a legkissebbik.

— Csobáncé, a vízi emberé?

— A vízi királyé! mondta a leány önérzetesen.

— Álmodom, mondta Olivér magában. — Álmodom! És ez a tudat visszaadta minden bátorságát. Ha álom is, bűbajos szép álom, — s válla, a melyhez hozzátapad a nedves selyemfátyol, az arca, a haja: hűbajos!

— Jer közelebb szép Gyöngyvér!

nyelvterjesztő egyesület törekvéseiről, a gyermekesere érdekében folytatott mozgalomról a nagy közönséget értesíteni, az eszmének minél több barátot szerezni: s így s ez által munkánkat megkönnyíteni kegyeskedjenek. A cseregyermek elhelyezése ügyében a levelezések Dr. Seemayer Károly ügyvéd, egyl. elnökhöz, vagy Perjessy L. áll. főreálisk. tanár egyleti titkárhoz intézendők.

Oly időket élünk, midőn a haza minden igaz fiának kötelességévé teszik a körülmények, hogy az egymás iránt való szeretetet és testvéries viszonyt ápolják, az eltévelyedett testvérek által dobott üszköt oltogassuk hígadt megfontolással, kölcsönös szeretettel s közös anyánk, az ezredéves magyar hazának szeretete egyekké, boldoggá és erősekké tesz bennünket.

Hazafiai tisztelettel

Perjessy Lajos.

NAPI HIREK.

Ünnepelt főispánunk. Városunk törvényhatóságának mult kedden tartott közgyűlése ünnepélyes ovációval nyújtotta át Rudnai Nikolits Sándor főispánunknak a város diszpolgári oklevelét. A közgyűlés elején Seemayer János kir. tan. polgármester meleg hangú üdvözlő beszédet tartott, felsorolva azon hervadhatlan érdemeket, melyeket főispánunk a város kormányzatánál 10 év alatt szerzett; tolmácsolta azon törhetlen ragaszkodást és mély tiszteletet, melylyel a polgárság az ünnepelt iránt viseltetik. A művészi kivétel s a családi czimmerrel ellátott diszoklevél átadása után a főispán meghatottan válaszolt, legszebb emlékei közé sorozza azon napot, midőn a polgárság szeretetének és ragaszkodásának ily szép jeleivel találkozott. Mi részünkről ez alkalommal szintén kifejezzük igaz szívből eredő legőszintébb gratulációnkat jóságos ősz főispánunk előtt, s kívánjuk, hogy mint a város békéjének megteremtőjét, minden hazafias és kulturális ügy lelkes előmozdítóját, a gondviselés sokáig tartsa meg a legjobb egészségben a város kormányzatának élén.

Joanovits Pál, a hirneves festőművész jelenleg szülővárosában, Verseczen tartózkodik s miljeniumi festményéhez tesz tanulmányokat.

— Magad vagy a hajódon?

— A legényem alszik.

— És nem fogsz bántani?

— Ki tudna bántani téged!

A Sellő nem kérte magát hanem mosolygva odanyutotta nedves kis kezét Olivérnak, a ki könyveden fölemelte magához. Most ott ult mellette a holdfényben, láthatólag csudálkozva a saját bátorságán — zavartan és kedvesen. Csak akkor mosolyodott el, mikor észrevette a báró kíváncsi pillantását.

— Tudom, hogy a lábamat nézed . . .

Attól féltél ugy-e hogy pikkelyes halfarkam van? Rágalom, a mint láthatod . . . Lelkiösmeretlen poéták léha ráfogása . . .

Olivér megittasultan nézte a szép kísértetet.

— Tehát valóság, nem álom!

— Itt a kezem, Olivér. Érez és higgy!

Honnan tudod a nevemet, szép Gyöngyvér?

— Régóta ösmerlek, mondta a sellő. —

Holdvilágos éjszakákon gyakran követtem a vizen barangoló hajódat . . .

— En is régóta ösmerlek, Gyöngyvér! Te vagy a tó éjdi lelke, a kit a holt víz pusztáján barangolva kerestem. A tó pihegéséből a te szived dobogását néztem ki és az alkonyi csillogásból a te szemed sugárzott felém. Most megtaláltalak végre, Gyöngyvér és megmondhatom, hogy a tóban téged szerettelek . . .

A leány kissé megszeppent Olivér szavaitól.

— Ne mondd, hogy szeretsz barátom.

Mert szomorú, de való, hogy a sellők szerelme elveszti a földlakókat . . . Sok esztendővel ezelőtt, mikor a lovagok még dárdával vadásztak a parti őserdőkben, többször is megesett, hogy egy-egy levente megszerette valamelyik nénémet és követte a tóba . . . Mire aztán leérkezett Csobánc király kastélyába, mozdulatlanul és csukott szemmel pihent a karjaink közt. Halott

Esküvő. Bös Ede nagybecskereki polgári iskolai tanár e hó 14-én vezette oltárhoz Schweiger-Dürnstein Mária bárónő leányát Nóra kisasszonyt. Az esküvő az oraviczai róm. kath. plébániatemplomban volt.

Ürnapját szokott fényvel és kegyelettel ünnepelte meg városunk közönsége. A körmenetben sok ezer ember vett részt. Az időjárás rendkívül kedvezett. A szertartást Lászlóffy László esperes-plebános végezte fényes segédlettel Kivonult honvédbakaink igen »jól festettek« s pompásan löttek.

Viszály a szerb egyházban. Az újvidéki »Zastava« állítólag »a legjobban értesült forrás«-ból (?) nyert budapesti értesülés nyomán azt írja, hogy Brankovits patriárka állása meg van rendítve. A patriárka és a kormány között — így írja a nevezett lap — a budai püspöki szék betöltését illetőleg heves viszály támadt. A kormány állítólag dr. Radics Emiliánt, a patriárka ismert ellenfelet támogatja, a ki a patriárka méltóságára is pályázik s ezen törekvéseben a kormány által hathatós támogatásban részesül. (?) A legközelebb ülésező szerb egyházi kongresszus a budai püspökség kérdését is tárgyalni fogja és a synodus jelenlegi szervezeténél fogva valószínű, hogy a kormány jelöltje fog győzni. Ez a fentebbi hír ugy hangozik, mintha a meszicsi zárda omladozó falai közt született volna meg. — its —

Vonal változtatások közigazgatási pótbéjárása. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a Versecztől Gattajág tervezett helyi érdekű vasut 15—156, 359—80 és 420—44 szelvényei közt szükségessé vált vonalváltoztatások közigazgatási pótbéjarását elrendelte. A bejáró bizottság június 25-én délelőtt 9 órakor a verseczi városház üléstermében fogja működését megkezdeni. Részt vesznek benne Papp Árpád, miniszteri titkár elnökle alatt városunk részéről Seemayer polgármester, Bodó főkapitány és Schronk városi főmérnök.

Törvényhatóságunk mult kedden tartott közgyűlésében egyhangulag elhatározta, hogy azon községekhez, melyek a törvényszék ügyében Budapestben járt deputációhoz csatlakoztak, köszönőiratot intéz, s egyszersmind megbizta a jogügyi bizottmányt, hogy a törvényszék visszaszerzése ügyében minden tőle telhető lépést tegyen meg, s a kérdést állandóan felszinen tartsa. Minthogy a versecz gattajai vasutvonal engedmenyesének Baró Sztojánovits Györgynek a miniszterium az építési engedélyt megadta, lépéseket tesz a város, hogy a megszavazott 100,000 frt. hozzájárulási költséget a budapesti pénzüzetektől megszerezze. Nagyobb és szenvedélyes vitát keltett a tanács azon indítványa, hogy a kövezetvám, helypénzszedés és vasuti behozatali vám joga további 6 évre

volt, megfulladt és a nénéim zokogása nem tudta többé életre téríteni. Csobánc király azóta nem akarja, hogy szeressünk.

— És lehet szerelmem nélkül élni, Gyöngyvér?

Gyöngyvér, a ki láthatólag a sellők legtapasztalatlanabb fajához tartozott, szomorú mosolylyal vont vállat.

— Lehet, — de nem jó! Szomorú az örökös csend, lenn, a hűvös mélységben, meredt szemü halak és vízi kigyók közt . . . Holdfényes éjszakákon néha kiülünk heten leányok a partra és ha halljuk a fonóból hazamenő fiatalok szerelmes dalait, bizony megesik, hogy keserves sírásra fakadunk . . .

A báró megragadta a sellő kezét.

— Gyöngyvér — jer velem! Hagyd itt örökre a fekete vizet és kövess kastélyomba, hol lombos fák bólingatnak a verőfényben . . . Nem hagylak el soha!

A leány ijedten szabadította ki ujjait Olivér kezéből.

— Nem, az nem lehet!

— Miért nem?

— Ha követnélek, akkor föláldoznám a halhatatlanságomat. Mi vízi leányok örök életűek vagyunk, — de ha elhagyjuk birodalmunkat, akkor megszünik a varázs és közönséges halandó asszonyokká leszünk . . . Egypár év-tized mulva elfonnyadna az arcom, megszönlne a hajam és a szemem elvesztené a csillogását . . .

A sellő iszonyodva a két kezébe rejtette az arcát. De aztán hirtelen fölemelte a fejét és a holdfényben szomorúan a szemébe nézett Olivérnak.

És ha valaki nagyon tudna szeretni, mondta aztán fájdalmas mosolylyal, — ha valaki annyira tudna szeretni, mint tudnék én: akkor — talán — mégis megtenném!

meghosszabbítottassék. A városnak nagyon is szüksége van e jövedelmi forrásra, mert a pótló adó úgy is elég magas s a kiadások növekszenek. Több érdekelt városatyja azonban ugyancsak neki ment a tanács indítványának. Zúgott a szóharcz. A szazsánál azonban a tanács indítványa 23 szóval 16 ellenében elfogadtatott. Rottler városatyja felebbezést jelentett be. — Seemayer János, kir. tan. és Kehrler Béla, tanácsos, hat heti szabadságot nyertek.

Állami főreáliskolánkban a vizsgálatok következő sorban tartatnak meg: Junius 19. szerda: szóbeli érettségi vizsga. — Junius 20. Csütörtök d. e.: I. oszt. magyar, német nyelv és földrajz; V. oszt. magyar, német, francia és latin, történelem. D. u.: II. oszt. magyar, német, földrajz; VI. oszt. magyar, német, francia, latin, történelem. — Junius 21. péntek d. e.: III. oszt. magyar, német, francia, történelem; VII. oszt. magyar, német, francia, latin, történelem. Délután: IV. oszt. magyar, német francia, földrajz; V. oszt. Vegytan, természetrajz. — Junius 22. szombat d. e.: I. oszt. számtan, mértan, természetrajz; VI. oszt. Vegytan, természetrajz. Délután: II. oszt. számtan, mértan, természetrajz; VII. oszt. természettan, természetrajz. — Junius 24. hétfő d. e.: III. oszt. számtan, mértan, természettan; V. oszt. számtan, mértan. Délután: IV. oszt. számtan, mértan, vegytan. — Junius 25. kedd d. e.: VII. oszt. számtan, mértan. Délután: felsőbb osztályok tornája. — Junius 26. szerda d. e.: szerb nyelv. Délután: I—IV. oszt. torna. — Junius 29-én szombaton: Zárúnnepély.

Vizsgálatok a községi polgári leányiskolában. A tisztelendő nővérek vezetésére bizott községi polg. leányiskolában a vizsgálatok Sebesztha Károly kir. tan. tanfelügyelő elnöke alatt f. hó 24. és 25-én fognak megtartatni, még pedig 24-én hétfőn délelőtt I. osztály, délután II. oszt.; kedden délelőtt III. oszt., délután IV. osztály. — A zenevizsgálatok 27. és 28-án lesznek. — A belvárosi gyermekkert vizsgálatait szombaton 22-én tartják meg a leányiskola munkatermében.

Mayering Emma nyilvánossági joggal felruházott leánynevelő- és tanintézetben az évi zárvizsgálatok f. évi június hónapban a következő sorrendben tartatnak meg: június 17-én reggel 8 órától vallástani vizsgálatok; június 25-én reggel 8—12 ig az elemi osztályok vizsgálatai minden tantárgyból; június 26. és 27-én délelőtt és délután a 4 polgári osztályok vizsgálatai minden tantárgyból; június 28-án d. e. kézi munka- és rajzkiallítás, délután 3-tól ének- és zenevizsgálat, zárúnnepély. Mindezen vizsgálatokra a szülők és tanügybarátokat tisztelettel meghívhatnak.

A Gerő-féle nyilvánossági joggal felruházott magán elemi népiskolában az évről évre tartatott f. évi június hó 26-án fognak megtartatni,

Olivér egy szenvedélyes mozdulattal a karjai közé zárta a sellőt.

— Szeretni foglak, Gyöngyvér, olyan lángoló szerelemmel, a milyenről a ti hüvös világokban még almodni se tudnak . . .

Gyöngyvér lehunyta a szemét és odahajította a fejét a báró vállára.

— En pedig odaadom a szerelmedért a halhatatlanságomat.

— És mikor lesz az enyém? kérdezte Olivér lángoló türelmetlenséggel.

— Jer értem holnap ilyenkor, aztán következlek a kastélyodba, vagy a hová akarod. Ma el kell búcsuznom Csobáncztól és a leányaitól.

— Vissza fognak tartani!

— Nem. A tő szellemei meg fognak siratni, de utamra fognak eresztetni, mert tudják, hogy ez az én végzetem, melyet már születésem előtt kiolvastak a csillagokból.

A horkoló matróz megmozdult álmában és a sellő egy hirtelen mozdulattal lesiklott a vízbe. Ujra felbukkant és mivel észrevette, hogy a legény tovább alszik, megint a hajó parkányára könyökölt.

— Még egyet! mondta susogva. Csobanc király csak egy feltétel mellett ereszt ki a tóból. Azt akarja, hogy ha már földalozom halhatatlanságomat rövid szerelmi boldogságomnak, legalább ez a boldogság ne legyen hazug. Azért írást kell neki adnod, hogy híven fogsz szeretni. Más asszonyra vágyakozva gondolnod sem szabad, se most, se később, ha majd megvénülök melletted.

— Mindent aláírok! mondta Olivér.

Gyöngyvér egy pergamenlapot vett ki övéből, meg egy hegyes nádszálát.

— Itt a kötés, Olivér, ezt alá kell írnod piros véreddel. Jól vigyázz! Hűséged zalogául lekötd az életedet a vízi szellemekben. Jól

még pedig: délelőtt az I. és II., délután a III. és IV. osztályban. A vizsgálatok délelőtt 8, délután pedig 2 órakor kezdődnek. A szülők és tanügybarátok e vizsgálatokra tisztelettel meghívhatnak.

Értesítés. A fehértemplomi m. kir. állami főgymnasiumban a nagyvárad tank. főigazgató elnöke alatt f. hó 20. és 21-én tartatván meg a szóbeli érettségi, a realiskolai érettségijüket kiegészíteni óhajtó abituriensek f. hó 18-án d. e. jelentkezzenek az ig. irodában. A kiegészítő írásbeli latin dolgozat f. hó 18-án d. u. 2 órától 7-ig készítendő.

Városunk könyvelőjére Ludaics Vetomirra, kinek sajtópöre annak idejében oly nagy port vert fel — ujabban ismét ugyancsak rá jár a rúd. A miniszterium rendelete alapján alig hogy visszahelyezte a közigazgatási bizottság hivatalába pár nap mulva ismét rászolgált, hogy a polgármester újból felfüggeszse.

Iparostanonczok kiállítására és vizsgálatára. A helybeli városi iparostanoncz iskolában a jövő vasárnap tartatnak meg az évről évre tartatott vizsgálatok. Ez alkalomból a tanulók műhelyi munkái és rajzaiból a községi népiskolák fehértemplomi uti központi épületében kiállítás is rendeztetik, melyre ez uton is felhívjuk különösen iparosaink figyelmét. A kiállítás reggel 8 órakor nyitattik meg és tart délután 5 óráig. A vizsgák délután fél 3 órakor kezdődnek.

A resiczai bányász-strájk. Az osztrák-magyar államvasutak uradalmi resiczai igazgatósága a bányászok sztrájkjának keletkezéséről a következő hivatalos jelentést teszi közzé: A bányamunkások, kik között már napokkal ez előtt bizonyos mozgalom volt észrevehető, a strike kiütése reggelén vonakodtak a munkát felvenni és deputációt menesztettek Sceda György főtisztartó és Bene Géza üzemevezető urkoz bérfelemelés czéljából. Kérelmük a jelenleg ott időző műszaki igazgatónk Willigens Sándor ur beleegyezésével megtagadtatott, mert bányamunkásaink bérei amugy is a legmagasabbak az egész monarchiában, azok között, melyeket e téren fizetnek. A deputáció tagjai közötték társaikkal a határozatot, mire a munkások békésen elszéledtek, ámde a munkát föl nem vették, hanem strike-ra határozták el magukat. A bányamunkások mozgalma komolyabb fordulatot csak a délután folyamán öltött, a midőn ugyanis a munkások nejei a társaság által fentartott élelmi raktárakban élelmi cikkek kiszolgáltatása végett megjelentek, a mi azonban megtagadtatott és értésükre adatott, hogy férjeik, a már érdembe hozott béreket felvehetik, a melyen azután vásárolhatnak élelmi cikkeket. Az e fölött felindult asszonyok dühökben erre ostromolni kezdték Bene Géza üzemevezető lakását, ott a kaput betörni akar-

vigyázz! Ha csak egyszer is, ha csak egy pillanatra vágyakozva gondolsz idegen asszonyra, a vízi szellemek életedet veszik. Bárhol légy is: Csobáncz sellői rád találnak és megfojtanak hideg ölelésükkel!

Olivér válasz helyett, karjába mélyeztette a nádszálát és kifolyó vérevel aláírta a kötetet. A sellő diadalmas örömmel lobogtatta kezében az írást.

— Most már csak a halál választhat el tőlem, Olivér! Elviszem Csobáncznak az írást és holnap cserébe elviheted a legkisebbik leányt. Aludjál, Olivér!

Kissé kiemelkedett a vízből, meztelen karjával átfonta a báró nyakat és hüvös ajkával egy pillanatra megérintette a szemét. Aztán lemerült a tóba, a melynek hajjai gyűrűzve csaptak össze szőke feje fölött. Kissé tavolabb megint fölbukott és szeszélyesen kigyózó, a holdfényben csillogó barázdát hasítva a víz tükre, nyilsebesen elevezett a kódós messziségebe

— Keleti szél! — kiáltotta a matróz.

Olivér fölriadt.

— Aludtam?

Már hajnalodott. A hajó árbocza megropant, a nagy vitorla pedig dagadozni kezdett. Mialatt a legény a kotelet igazgatta, a kormanyon álló Olivér a part felé irányította a hajót

Kikötöttek a gesztesi fürdőpark alatt; már kiviradt. A szép doktorné éppen akkor ment haza férjével a bárlól és a gesztenyefasorban megállította a szemben jövő barátot.

— Mért nem volt a bálon? Alkalmasint érdekessé akarta magát tenni.

— Legkevésbé sem, — szélcsendben künn rekedtem hajómmal a tavon

ták és valamennyi ablakot bevertek. Az üzemevezető ügyyel-bajjal menekülhetett, mert a főszolgabíró által requirált katonaság akkorában Resiczára még nem érkezett. A strike azóta állandó.

Nagy szerencsétlenség történt a mult hétfőn a helybeli „kiviteli gőzmalom“-ban. Teiner Ferencz molnár egy rud segítségével a tranzmissió nehéz hajtószíjait akarta ráigazítani a kerékre. A rudat azonban elkapta a gép s oly erővel csapta a molnárhoz, hogy torkát teljesen széttepte. Az életveszélyesen sérültet beszállították a helybeli kórházba, s jelenleg mesterséges uton csöveken át táplálják. Felgyógyulashoz kevés a remény.

Öngyilkosság. Borzalmas módon vetett végét életének a mult szombaton Rohs Dorothea nevű helybeli özvegyasszony. Felment a várhegynek ugynevezett „Törökfej“ sziklájára és egy közönséges konyhakéssel felhasította hasát és szétvagdalta beleit. A hulát egy arra járó találta fel és azonnal jelentést tett a rendőrségnek. Bodó főkapitány és Dr. Froniusz városi orvos azonnal a helyszínére siettek s konstataáltak az öngyilkosságot. A szerencsétlen nő egy levelet is hagyott hátra, melyben bizonyos embereket emleget, mint öngyilkosságának okait. A levél zavaros tartalma azonban arra mutat, hogy írójának elméje részben meg volt zavarodva.

Uj ojtási mód. Francia szaklapok a ezek nyomán hazaiak is foglalkoztak ez idén az ojtásnak egy új módjával. Az eljárás abban áll, hogy úgy az alanyon, mint az ojtógalyon egy részatos, de igen rövid párosítási vaglyapon készitünk s azután a két részt egy rövid drótdarab segítségével, melyet a bélbe tolnak, illesztjük össze. Ez ojtásnál kötözésre nincs szükség. Csakis, ha a gyakorlatban elért jó eredményekről értesülünk, mondhatunk kedvező itéletet az ojtásról; így nem látszik az alkalmazásra érdemesen s majdnem képzelhetlen, hogy az ojtóalanyba helyezett drót, melyet az beforr, a tőke későbbi életére végzetessé ne váljék. A francziák ezen ojtást „greffe bout à bout“-nak nevezik s úgy látszik ez idén már kiterjedten tesznek vele kísérleteket. minek okát abban keressük, hogy beválás esetén az eljárás igen olcsónak ikerkezik.

Szerkesztői levelezés.

K—ly, Fehértemplom. Köszönjük! Nagyon szivesen! Ezer örömmel. Nem csak Ön van úgy azzal a dologgal. A hivatalnokok legnagyobb része áhitozik Versecz után. A „kötélhúzás“ ismert szójáték. „Mi visszük a törvényzékét“ nektek hagyjuk a kötelet. Hogy a „Nera“ haragszik, az régi dolog, de hát miért is figyelme méltatni azt német nyelvű nyomtatványt.

A báró aztán elmondta a doktornak különös álmát

Látszik, hogy poéta — mondta a szép asszony nevetve. — Ha nem volna az, még álmában sem követte volna el azt a könnyelműséget, hogy írott bizonyítékot adjon egy asszony kezébe

Kissé cinikus volt a doktorné, de csinos. Egyébkor is az volt, de ezúttal különösen, mikor az áttáncolt éjszaka és az a pár csepp pezsgő, a mivel vacsoránál megnedvesítette az ajkát, kissé mámorossá és a szokottnál még mézesebbé tette. Beszéd közben a kezével gesztikulált s a nagy gallérja meg-meglebbent, Olivér pedig azt a megfigyelést tette, hogy a doktorné válla és karja, melyet a báli ruha fődetelelül hagyott s melyet a friss reggeli levegő rózsásra festett, a válla és a karja, mondom. becsületére válnék bármilyen sellőnek is.

— Adja nekem azt a liliumot! — mondta a szép asszony.

Olivér kissé habozott, de a doktorné egy olyan határozott mozdulatot tett a szép karjával, hogy oda kellett neki adni a vízi liliumot.

A báró aztán hazament és lefeküdt a fürdőkádban rögtönzött ágyára. Két perc mulva már aludt, elalvás előtt éppen csak annyi ideje volt, hogy a szép doktornéra gondoljon, aztán Gyöngyvérre, aztán megint a szép doktornéra, a kinek oly sokat mondó szeme, oly remek karja és olyan öreg férje volt.

Elaludt. Egy órával később történt meg a szerencsétlenség. A vízvezeték csöve, mely a tóból szívta a vizet, megpattant és a fiatal báró összes ismerőseinek őszinte sajnálatára, megfuladt. Körülbelül öt órával azután, hogy — álmában-e vagy ébren, azt már nem tudom — vérszerűzésre lépett a tapaszlatlan sellővel.

**Vizsgálatok sorrendje
községi elemi népiskoláinkban.**

A. Külső népiskola.

Kedden június hó 18-án délelőtt:
I. fiuosztály, tanító: Schmitz József; kiküldött iskolaszéki tag: Grünwald Gellért.
II. fiuosztály, tanító: Watz Nándor, k. iskolasz. tag: Lederer János.
I. leányoszt., tanítónő: Beierle Josefa k. a., iskolasz. tag: Schönborn Keresztély.
II. leányoszt., tanítónő: Wettl Anna k. a. iskolasz. tag: Ditsch Péter.

B. Belvárosi fiu-népiskola.

Kedden június 18-án, délután:
I. oszt. a). Tanító: Stüber Antal, iskolaszéki tag: Greszler Gyula.
I. oszt. b). Tanító: Bredurán Miklós, iskolaszéki tag: Dr. Sidon Adolf.
II. oszt. a). Tanító: Grünwald Bódog, iskolasz. tag: Lászlóffy László.
II. oszt. b). Tanító: Schifnoszka Manó, iskolaszéki tag: Seemayer Ferencz.
Szerdán június 19-én, délelőtt:
III. oszt. a). Tanító: Fertig Károly, iskolasz. tag: Adler M.
III. oszt. b). Tanító: Michler Károly, iskolaszéki tag: Müller Oszkár.
III. oszt. c). Tanító: Watz Ferencz, iskolaszéki tag: Rittinger Ede.

Délután:

IV. oszt. a). Tanító: Boiger K., iskolasz. tag: Braichler N.
IV. oszt. b). Tanító: Milleker Bódog, iskolasz. tag: Dr. Demetrovits Mihály.
V. és VI. oszt. Tanító: Burghardt Imre, iskolaszéki tag: Neukomm Gyula.

C. Belvárosi leány népiskola.

Pénteken január 21-én, délelőtt:
I. oszt. a). Tan.: Arzénia t. nővér, iskolaszéki tag: Müller Oszkár.
I. oszt. b). Tan.: Willibalda t. nővér, iskolaszéki tag: Grünwald Gellért.
II. oszt. a). Tan.: Róza t. nővér, iskolaszéki tag: Hemberger Bálint.
II. oszt. b). Tan.: Csuk P. k. a., iskolaszéki tag: Braichler Nándor.

Délután:

III. oszt. a). Tan.: Harlindis t. nővér, iskolaszéki tag: Rottler Ferencz.
III. oszt. b). Tan.: Ernesztina t. nővér, iskolaszéki tag: Dr. Seemayer Károly.
III. oszt. c). Tan.: Gregoria t. nővér, iskolasz. tag: Seemayer Ferencz.

Szombaton június 22-én, délelőtt:

IV. oszt. a). Tan.: Cassianna t. nővér, iskolaszéki tag: Morlin József.
IV. oszt. b). Tan.: Eleonora t. nővér, iskolasz. tag: Lászlóffy László.
V. és VI. oszt. Tan.: Magdolna t. nővér, iskolaszéki tag: Lederer János.

Délután:

Zenevizsga a fiuknál. Zeneitanító: Daum Otto, isk. sz. tag: Adler Miksa.

Vasárnap június 23-án, 9 órákor:

Te Deum és bizonyítványok kiosztása.
A vizsgák d. e. 8 órákor és d. u. 2 órákor kezdődnek.

Irodalom.

Verne Gyula összes munkáinak egyedül jogosított képes magyar kiadásából a 11. és 12. füzetet küldte be a Franklin-Társulat. A két füzet az „Utazást a hóldba” tartalmazza Gaal Mózes új fordításában s rendkívül gazdagon van illusztrálva. Megjelenéskor Verne ezen munkája rendkívüli föltűnést keltet. Egész viták keletkeztek a hóldba látás lehetősége és lehetetlenségéről. Tény hogy nincs Vernének eredetibb és megkapóbb könyve, mint ez. — Ez új olcsó kiadás egy-egy füzetének ára 20 kr. bármely hazai könyvkereskedésben. Előfizethető a vállalatra 1 frtjával 5 füzetre akár a Franklin-Társulatnál, akár a könyvtáraknál.

Az Olcsó könyvtár új olcsóbb Gyulai Pál szerkesztésében a Franklin-Társulattól most vettük a VIII. sorozatot. Ez a sorozat ismét egy esomó irodalmi becsü munkát tesz olcsón hozzáférhetővé. A sorozat tartalma a következő: 141 Zs. Linszky Mihály, Kupeczky János. — 142—144 Körner T. Zrínyi. Szomorújáték. Ford. Szemere P. — Körner T. Zrínyijéről Biralat, írta Kölessey Ferencz. — 145—146 Csonkai Vitéz M. Ódák Két könyvben (1791—1804). — 147—149 Andersen. Re ék és mesék. Ford. Milesz B. — 150—153 Kisfaludy Károly vig beszédei — 154—157 Quida Egy pár kis faczipó. Beszély. — 158—160 Theuriet. A Buzavirágok hazá. Beszély. — Az Olcsó könyvtár egyes sorozatait megrendelhetők minden hazai könyvkereskedés útján; a hol könyvkereskedés nincs, levelező-lapon a Franklin-Társulattól. Egy-egy sorozat ára bérmentes megküldéssel 2 frt. Egyes számú 10 kr.

A Szalay-Baroti „Magyar nemzeti története” című nagy történelmi művének első kötetéből most jelent meg a 15-ik füzet. Ezt a füzetet két csinos kiviteli műmelléklet és 15 a szöveg közzé nyomott illusztráció díszíti. A műmellékletek egyike: „II. Endre kiadja az aranybullát”, a másik a „Tatárjárás után” címet viseli, mindkét kép Geiger J. P. rajza. A szöveg közzé nyomott illusztrációk a következők: IV. László király ezüst pénze. Kezdő „L” betű. IV. László 1274-iki okleveléről. III. Endre király pecsétje. Habsburgi Rudolf szobra. IV. Miklós pápa XIII. századi szobor. Martell Károly (XIV. századi festmény után). III. Endre. Ágnes királynő. Nassai király pecsétje. III. Endre király ezüst pénze. VIII. Bonifác szobra. Magyar szentek képei. Ágnes királyné dyptychonján. Ágnes királyné oltárkéndője. Izmaelita A szövegben az Arpád-hajbói való királyné kora van tárgyvalva nevezetesen: V. Istvá, IV. vagy Kun László, III. Endre és köz és műveltségi állapot az Arpádok korában. Jó lélekkel ajánljuk mindenkinek ezen jeles mű megszerzését, mely 30 kros füzetekben jelenik meg és kapható Lampel Pál cs. és kir. udv. könyvkereskedésben Budapest Andrassy-út 21. — Az egész mű 60—62 füzetben lesz teljes. Előfizethető 6 füzetre 1 frt. 80 kr., 12 füzetre 3 frt. 60 krral ugyanott a kötetes kiadásra 1 frtos havi észletrre is előfizethető.

Vasuti menetrend.

(Érvényes 1895. május 1-étől).

Érkezés Fehértemplomból:

4.45 reggel, 1.42 délben, 5.45 este.

Indulás Temesvárra:

4.59 reggel, 1.50 délben, 6.10 este.

Érkezés Temesvárról:

8.27 reggel, 1.36 délben, 10.23 este.

Indulás Fehértemplomba:

8.37 reggel, 1.43 délben, 10.28 este.

Érkezés Becskerekéről:

1.05 délben, 5.39 este.

Indulás Becskerekre:

5.50 reggel, 2.10 délután,

Indulás Jaszenaváról Oraviczára:

9.25 reggel, 2.32 délután, 11.05 este.

Indulás Oraviczáról Jaszenavára:

2.35 éjjel, 11.15 délelőtt, 3.10 délután.

Indulás Temesvárról Aradra:

8.20 reggel, 1.12 délben, 9.10 este.

Indulás Vojtekről Ném-Bogsánra:

7.30 reggel, 3.10 délután, 9.25 este.

Érkezés Kubinból:

8.17 reggel, 5.35 délután.

Indulás Kubinba:

8.45 reggel, 3.45 délután.

Nyiltér.

Foulárd-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterkint — japáni, chinai, s. a. t. a legújabb mintázattal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selyemet 35 krtól 14 frt 65 kr méterkint sima, csinos, kockázott, mintazottakat damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintazattal s. a. t. postabár és vámmentesen a hához szállítva és mintákat küld postafordultával: Henneberg G. (cs. k. udvariszállító, selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

3006. sz. — 1895.

Hirdetmény.

A nyári meleg idő bekövetkeztével közegészségügy érdekében következők rendeltetnek:

1. Nyilvános épületekben, nevezetesen: vendéglők, korcsmák, kávéházak stb., az udvarok, istállók, s más helyiségek tisztán tartására legnagyobb gond fordítandó, az árnyékszékek és pöczegedőrok naponkint fertőtlenítendő, a trágya pedig hetenkint legalább egyszer kihordandó.

2. Magánlakhelyek és udvarok tisztán tartása mellett az ott levő árnyékszékek és pöczegedőrok tartalma hetenkint legalább kétszer fertőtlenítendő.

3. A hízaladák tulajdonosai kötelesek te-lepeiket naponkint fertőtleníteni s a hulladékot és trágyát naponkint eltávolítani.

4. A hazultajdonosok kötelesek a hazaik előtti vízfolyocskákat piszkos búzos víztől tisztán tartani.

A fenti intézkedések szigorú foganatosítása hatósági közegek által ellenőriztetni és a mulasztók az 1876. évi XVII. t. cz. 7. §-a alapján 300 forintig terjedhető pénzbírsággal büntettetni fognak.

Versecz város rendörkapitánysága, 1895. évi június hó 6-án.

Bodó,
rendörkapitány.

Phönix-hajkenőcs

a Stuttgarteri egészségügyi és betegápolási kiállításán 1890. díjat nyert. Orvosi vélemény és ezer hálairat szerint az egyetlen realis és ártatlan szer, hogy uraknak és nőknek teljes ide hajzatot növeszteszen; igen fiatal uraknál erős bajuszt növeszt. Sikerért és ártatlanságért jótállás. Egy tégely 80 kr., postai küldemény vagy utánvét 90 kr.
WIEN, XIV.,
K. HOPPE, Schwefelgasse 12.

Versecz. A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása.

2773. szám — 1895.

Hirdetmény.

A himlőoltásról szóló 1887 évi XXII. t. cz. alapján minden szülő, gyám és egyáltalában az, kire gyermek gondozás bízva van, köteles, a mennyiben a gyermek a valódi himlő betegségen át nem esett, azt annak első évében himlő ellen beoltatnia.

Az összes 1894. évben született gyermekeknek beoltása folyó évi június hó 9-től bezárólag, július hó 1-éig terjedő időközben minden vasárnap és hetfo napon d. u. 3—5 óráig a városházban fog eszközöltetni.

1—50 frt. pénzbüntetési terhe alatt felhivatnak tehát valamennyi szülők, gyámok és gyermekeiket a fent kitett időben beoltatásuk, s 8 nappal azután a siker ellenőrzése céljából a fent említett helyiségbe behozassák, vagy pedig, az esetleg már megtörtént sikeres beoltásról valamely magánorvos bizonyítványát az ol-tóbizottságnak benyújtják.

Versecz város rendörkapitánysága 1895. é. május hó 24-én.

Bodó,
rendörkapitány.

8596 szám. — tkv. 1894.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. járásbíró ág mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kohn Filippnek kérelme Gyorin Nicola elleni 60 frt. tőke, ennek 1894 évi Julius hó 7-től számított 6% kamata, 16 frt. 25 kr. eddigi és ezuttal 14 frtban megállapított költségből álló követelés kielégítése érdekében az árverést a vejr. törv. 156. §-ának alkalmazásával elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a verseczi 2321 sz. tjkvben Gyorin Vukasin és Miklos és tulajdonánál irt 1.) a 15006 hrsz. szorgalom föld 19 frt. 2.) a 20431 hrsz. szorgalomtöld 68 frt. kikiáltási árban, — azután a verseczi 12230. sz. tjkvben Gyorin Vukasin és Gyorin Nika tulajdonánál irt 3.) 3975—3976 hrsz. beltelek és a 2517 és 4234 sz. házak 960 frtban megállapított kikiáltási árban 1895. évi Junius hó 27-ik napján d. e. 9 órákor ezen kir. bíróság árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverés következő feltetelek alatt fognak eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígérlet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlanok a kikiáltási áron alól is eladhatni fognak.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 1 frt. 90 kr. 6 frt. 80 kr. 96 frtot. készpénzben avagy az 1881. évi 60. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpenznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átiszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírószék telekkönyvi irodájában és a község előjáróságnál megtekinthetők.

Verseczen, 1895 évi Január hó 30-ik napján.

A kir. bíróság mint tkvi. hatóságnál.

Paulovics, kir. bíró.

A **Peronospora-fecskendők** közül (szőlőleveleken a kártékony rovarok kiirtására) eddig hasonlíthatlanul legjobbnak bizonyult a

Non-plus-ultra köztelek-fecskendő.

Csakhogy drágább volt a többinél. Most Fehér Miklós egyszerre több ezret vásárolván ezekből, adhatja darabját 17 forintért. Ily árban megrendelhető

Fehér Miklós gépgyárossal Budapest,
IX. ker., Üllői út, 23. szám, a „Köztelek” mellett.

Nem a reklámnak, hanem a sok ezer ember általi személyes továbbajánlásnak, — a kik a

Richter-féle Tinct. capsici comp. - t
(Horgony-Pain-Expellert)

az utolsó 25 évben jó sikerrel használták, — köszönheti ezen igazán biztos hatású háziszert nagy elterjesztését és általános kedveltségét. Ki a *Tinct. capsici comp. - t* (Horgony-Pain-Expellert) **köszvényénél, csuznál** (tagszagatásnál), **keresztcsontfájásnál, fej- és fogfájásnál, csipfájdalomnál, fájdalomcsillapító** bedorzsolésként alkalmazta, abból egy üveget mindig készletben fog tartani, hogy azt meghűléseknél is, mint leve-zető, elharító szernek alkalmazhassa. Ezen rég jónak bizonyult háziszertnek ára igen olcsó, tudniillik 40 kr., 70 kr. és 1 frt. 20 kr. üvegekent. — Kapható a gyógyszerárakban; Budapestben **Török József** gyógyszerésznél. — Csak a „Horgony” vedjeggyel ellátott üvegek elfogadandók. Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thüring.